

Summary

Siroshtan O. The peculiarities inheritance rights of intellectual property by the persons entitled to a compulsory share in inheritance.

The paper deals with current problems of determining a compulsory share of inheritance right of intellectual property. And the aim of the research is the question of the protection of the moral rights of the author by the persons entitled to a compulsory share in inheritance.

Key words: forced heirs, intellectual property, the rights to an obligatory part in the inheritance, copyrights, property rights, personal non-property rights.

УДК 346.34

А. О. СОШНИКОВ

Антон Олександрович Сошников, аспірант Інституту економіко-правових досліджень НАН України, член Координаційної ради при Міністерстві юстиції України

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Законом України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки» затверджено засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 рр., якими визнається надзвичайно серйозною проблема корупційних проявів під час державних закупівель¹. Також проблемі реформування системи державних закупівель приділив увагу Президент України під час проголошення Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2015 році»². Крім іншого, роль державних закупівель досить важлива в межах інтеграційного процесу України до європейського економічного простору. Н. Осадча, В. Ляшенко розглядають державні закупівлі в п'ятірці основних пріоритетних складових, що сприятимуть розширеній інтеграції³.

Останні роки вітчизняні та зарубіжні науковці (Ю. Фалко, О. Критенко, І. Вляцько, Я. Петруненко, О. Кулак, Н. Осадча, В. Ляшенко, К. Кузнецов, В. Смиринський, Н. Ткаченко, Ю. Уманців, О. Овсянко-Бердадіна та інші) досить значну увагу приділяють дослідженню розвитку та реформуванню інституту державних закупівель. У свою чергу, більшість українських дослідників не звертають належну увагу на питання закупівель на місцевому та регіональному рівні. У більшості випадків автори ототожнюють місцеві (муниципальні, комунальні) закупівлі з державними закупівлями (керуючись принципом єдиного правового регулювання). Слід підкреслити, що місцеві закупівлі та державні закупівлі входять в єдину публічну закупівельну систему країни.

З огляду на вищевикладене актуальним вбачається проаналізувати правову природу «державних закупівель». Для цього доцільно здійснити огляд основних авторських концепцій та понять «державні закупівлі»; дослідити цілі здійснення публічних закупівель; визначити, яке місце у відповідній закупівельній системі займають місцеві закупівлі.

Відповідно до Закону України «Про здійснення державних закупівель» від 10 квітня 2014 р. державна закупівля – це придбання замовником товарів, робіт і послуг у порядку, встановленому цим Законом⁴.

Наразі в юридичній та економічній науковій думці зустрічаються досить різні визначення та тлумачення державних закупівель. Так, наприклад, державні закупівлі – це регламентована законодавством діяльність держави з придбання товарів, робіт і послуг із найбільшою ефективністю і найменшими витратами з метою забезпечення діяльності держави, а також з метою справляння впливу на розвиток приватного сектору національної економіки і виконання соціально значущих функцій⁵. Схоже визначення дає О. Критенко, яка підкреслює, що державні закупівлі – певна, регламентована законодавством діяльність держави з придбання товарів, робіт і послуг з найбільшою ефективністю й найменшими витратами для забезпечення діяльності держави та впливу на розвиток галузей національної економіки й зміцнення соціальної політики⁶. І. Вляцько вважає, що державні закупівлі – закупівля на конкурентній основі, згідно з визначеними правилами та умовами, товарів, робіт і послуг за державні кошти з метою підтримки життєдіяльності держави на належному рівні⁷. У свою чергу, Я. Петруненко наголошує, що державна закупівля – це ринкова операція, що залишає за ринком процес «прийняття рішень», максимально використовуючи перевагу конкуренції між усіма заінтересованими постачальниками товарів або послуг на ринок⁸.

Державна закупівля – це придбання (у тому числі в порядку централізованої закупівлі) на конкурентній основі замовником товарів, робіт і послуг, відповідно до річного плану закупівель, за державні кошти, у порядку, встановленому ... законом, з метою задоволення суспільних потреб у визначених ресурсах і забезпечення розв'язання інших завдань державної соціально-економічної політики⁹.

Окремі науковці пропонують закріпити визначення «державних закупівель» у Господарському кодексі України. Так А. Олефір наголошує на доцільності доповнення Господарського кодексу України статтею: «Державна закупівля – це засіб державного регулювання економіки шляхом придбання на конкурентній основі замовниками товарів, робіт і послуг у господарських організацій за державні кошти, відповідно до річного плану закупівель»¹⁰.

Під державними закупівлями розуміються будь-які придбання товарів, що здійснюються державними замовниками за рахунок державних коштів¹¹.

В. Смиричинський розглядає державні закупівлі як грошові видатки уряду на придбання вироблених у певному році товарів і послуг, інструмент прямої дії, що застосовується у фінансовій політиці, а також як засіб забезпечення матеріального наповнення заходів, спрямованих на вирішення загальнодержавних міжгалузевих проблем і соціальних питань¹². Дане визначення носить досить поверховий характер і на жаль, не ставить передусім акцент на меті здійснення державних закупівель – задоволення суспільних потреб. Але слід підкреслити, що відповідне визначення В. Смиричинського доповнює та удосконалює О. Овсянюк-Бердадіна, яка вважає, що застосування системи державних закупівель дає суспільству змогу отримати у повному обсязі соціальні послуги, оскільки ті послуги, що не можуть надати інституційні одиниці державного сектору внаслідок виробничих, фінансових, інноваційних можливостей і слабого розгалуження інфраструктури можна надати через механізм тендерів приватним господарюючим суб'єктам, таким чином забезпечуючи соціальний захист та стандарт життя населення¹³.

У свою чергу, Н. Ткаченко та Ю. Уманців вважають, що закупівля – це сукупність практичних методів та прийомів, що допомагають максимально забезпечити інтереси замовника при проведенні закупівельної кампанії з допомогою конкурсних торгів¹⁴. У даному випадку необхідно ототожнювати інтереси замовника та інтереси держави, у зв'язку з тим, що замовник діє передусім в інтересах держави та/або для задоволення потреб суспільства, окремої соціальної групи чи відповідної територіальної громади.

У західних державах активно використовується термін «procurement» (закупівлі), який можна визначити як сукупність методів, що дають змогу максимально ефективно задовольнити потреби замовника у товарах, роботах та послугах¹⁵. Згадана концепція ставить акцент на задоволенні потреб замовника, що з огляду на соціальну функцію держави виглядає не досить аргументовано. Необхідно розрізняти потреби замовника та суспільства (споживача).

Більшість науковців – дослідників проблем становлення державних закупівель звертають увагу на досить важливу роль державних закупівель як для розвитку вітчизняної економіки, так і державної економічної політики. Н. Я. Борсук вважає, що одним із найпотужніших інструментів державного регулювання економіки, розвитку конкурентного середовища та виконання соціальних завдань є система державних закупівель¹⁶. Зокрема, О. Шевчук підкреслює важливу роль державних закупівель у суспільному житті України¹⁷. Окремі дослідники розглядають державні закупівлі як функцію захисту внутрішнього ринку, оскільки державні закупівлі в Україні використовуються як засіб підтримки і сприяння вітчизняним виробникам через створення відкритих або прихованих преференційних умов шляхом обмеження участі у державних закупівлях винятково вітчизняними виробниками або застосування відсоткової межі до ціни тендерної пропозиції¹⁸. Дана концепція є досить цікавою і заслуговує на увагу з огляду на необхідність підтримки вітчизняного бізнесу під час економічної кризи.

У свою чергу, О. Сидоренко розглядає державні закупівлі як складову механізму державного регулювання¹⁹. В. Смиричинський вважає, що державний ринок є не тільки закупівельною (контрактною) системою, а й основним інструментом державного управління і державного підприємництва (господарювання). Це – державний інститут, що включає організаційний, економіко-правовий і фінансовий елементи. Він функціонує в країнах з розвинутою ринковою економікою і є важливим елементом загальної ринкової інфраструктури, механізмом координації діяльності державних інститутів і господарських суб'єктів²⁰. Ю. Богач, О. Овсянюк-Бердадіна вважають, що забезпечення якісного здійснення економічної політики держави та виконання нею взятих на себе функцій можливе лише через ефективне використання різних моделей взаємодії між державним та підприємницькими секторами, одним із механізмів реалізації яких є державні закупівлі²¹. Н. Ткаченко, Ю. Уманців переконані, що при здійсненні державних закупівель передбачається виконання державою різноманітних функцій, орієнтованих на підвищення керованості, запобігання неконтрольованому зростанню витрат, скороченню видатків державного бюджету, управління матеріальними потоками за умови відповідності їх ринковим відносинам. Шляхом укладання державних договорів про закупівлю вирішують соціально-економічні проблеми, забезпечують проведення наукових досліджень, створення і впровадження новітніх технологій і розробок²².

Вплив державних закупівель на економіку полягає в реалізації таких основних регулювальних функцій: матеріальне забезпечення функціонування державних структур, що утримуються за рахунок державного та місцевого бюджетів (під державними закупівлями розуміють будь-яке придбання товарів, що здійснюється державними замовниками за рахунок державних коштів); створення нових робочих місць шляхом закупівлі державою окремих видів товарів (робіт, послуг), що сприяють підвищенню платоспроможності населення, послідовно впливає на всі інші галузі народного господарства й стимулює їх розвиток; регулювання економічними методами кон'юнктури, яка складається на ринках окремих видів продукції²³.

О. Кулак наголошує, що державні закупівлі впливають на економіку через реалізацію наступних функцій: матеріальне забезпечення функціонування державних структур, які утримуються за рахунок державного

та місцевого бюджетів; створення нових робочих місць шляхом закупівлі державою окремих видів товарів (робіт, послуг), що сприяючи підвищенню платоспроможності населення, послідовно впливає на всі інші галузі народного господарства й стимулює їх розвиток; регулювання економічними методами кон'юнктури, що складається на ринках окремих видів продукції. У цьому випадку держава виходить на ринок як вагомий покупець товарів, робіт і послуг, підвищуючи попит, або здійснює товарну інтервенцію, збільшуючи пропозицію, і таким чином відновлює рівновагу попиту і пропозиції на ринку тієї чи іншої продукції²⁴. Схожої позиції дотримується також І. Смотрицька, яка вважає, що державні закупівлі впливають на економіку комплексно. Так, вона підкреслює, що система державних закупівель розв'язує не тільки завдання забезпечення державних потреб, а й виступає в якості одного із основоположних інститутів державного регулювання, важливого інструмента економічної політики держави²⁵.

У свою чергу, держава розглядає у довгостроковій перспективі державні закупівлі як єдиний механізм державного замовлення, що мають забезпечити стимулювання випуску середньо- та високотехнологічної продукції²⁶.

В. Зубар вважає основною метою розвитку системи державних закупівель економію бюджетних коштів і скорочення корупції в найбільших обсягах, що може бути досягнуто тільки за умов централізації закупівель у сукупності з прогресивними методами їх здійснення²⁷. На думку О. Мельникова, метою застосування державних закупівель є економія державних коштів за рахунок зменшення закупівельних цін у результаті залучення якомога ширшого кола постачальників²⁸. Н. Борсук підкреслює, що головною метою державної політики у сфері закупівель є забезпечення ефективності цих процедур – закупівля товарів, робіт, послуг найвищої якості за найнижчою ціною²⁹.

Позицію попередніх авторів підтримує В. Новаковець, яка визначає цілями державних закупівель: підвищення ефективності (результативності) витрачання коштів публічних фондів усіх рівнів; підвищення рівня управління фінансовими потоками; попередження безконтрольного нарощування витрат; скорочення (економію) витрат публічних фондів коштів³⁰.

С. Папас зазначає, що належна політика у сфері державних закупівель, яка спрямована на уникнення неефективного використання державних коштів та забезпечує засоби для уникнення корупції, може слугувати для платників податків суттєвим доказом того, що їх гроші використовуються за призначенням, і таким чином посилити їх довіру до уряду. Незважаючи на те, що боротьба із корупцією не є основною метою державних закупівель, все ж вдосконалення їх процедур (державних закупівель. – авт.) може надати суттєвий внесок у таку боротьбу³¹.

Частина авторів вживають замість «державних закупівель» «публічні закупівлі». Окремі науковці обґрунтовують необхідність упровадження в правове поле та практику поряд з терміном «державні закупівлі» іншого – «публічні закупівлі», які співвідносяться як часткове і ціле³². Публічні закупівлі є сукупністю суспільних правовідносин, що виникають у процесі реалізації замовником публічних потреб у товарах, роботах і послугах за публічні кошти у порядку, встановленому законодавством України³³. В. Новаковець пропонує розглядати публічні закупівлі (державні закупівлі) як специфічний інструмент фінансово-правового регулювання правовідносин щодо формування, раціонального розподілу та ефективного використання публічних фондів коштів, що застосовується у процесі реалізації публічного інтересу при придбанні товарів, робіт і послуг за публічні кошти³⁴.

К. Кічк вживає у своїй дисертаційній роботі визначення публічні закупівлі, в які входять державні та муніципальні закупівлі, закупівлі державних корпорацій, суб'єктів природних монополій³⁵. Необхідно погодитись з позицією автора. Публічні закупівлі – більш ширше, всеохоплююче поняття, аніж державні закупівлі.

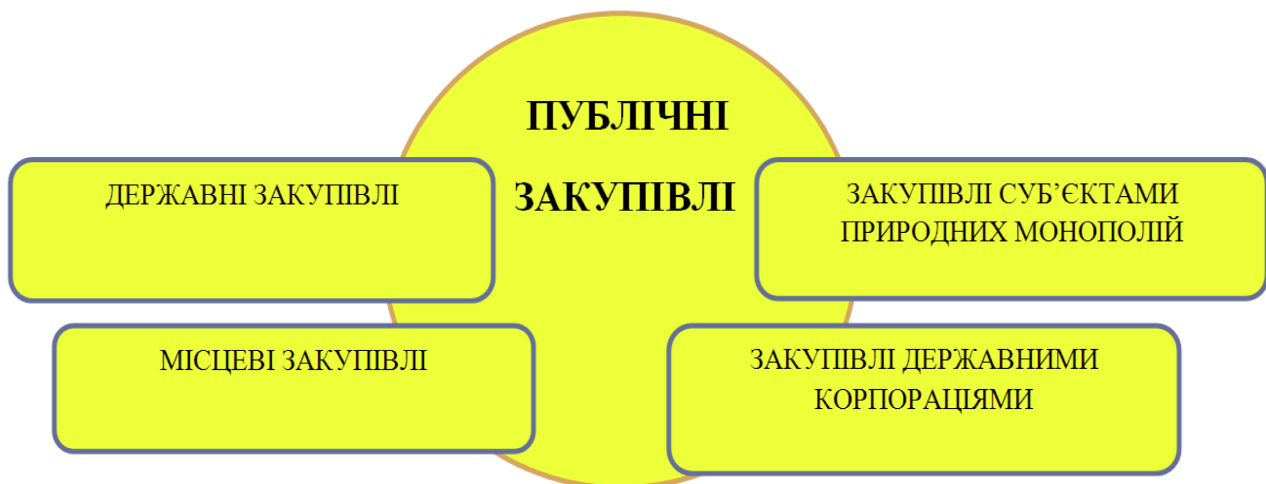

Схема 1. Види публічних закупівель.

Система публічних закупівель об'єднує між собою закупівлі суб'єктами природних монополій, державними корпораціями (державними підприємствами тощо), «державні» (проводяться органами влади) та міс-

цеві (муніципальні, комунальні) закупівлі проводяться здебільшого органами місцевого самоврядування і у більшості для задоволення суспільних потреб конкретної територіальної громади.

Наразі в Україні «тендерні закупівлі», «державні закупівлі» асоціюються в суспільстві з корупцією та зловживанням посадових осіб. Актуальним вбачається провести «ребрединг» відповідної галузі. Початок реформування доцільно розпочати зі зміни скомпрометованих назв.

Законом України «Про відкритість використання публічних коштів» від 11 лютого 2015 р. вводится таке поняття, як публічні кошти. Публічні кошти – кошти державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, кредитні ресурси, надані під державні та місцеві гарантії, кошти Національного банку України, державних банків, державних цільових фондів, Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також кошти суб'єктів господарювання державної і комунальної власності, отримані ними від їхньої господарської діяльності³⁶. Тобто, законодавець відходить від уже знайомого нам словосполучення «державні кошти», що є додатковим аргументом на користь публічних закупівель.

Доцільно в межах дослідження публічних закупівель звернути увагу на визначення та роль державного замовлення. М. Довгань розглядає державні закупівлі як частину державного замовлення. Так, вона вважає, що державна закупівля – це спосіб реалізації державного замовлення, що полягає у придбанні публічною адміністрацією товарів, робіт і послуг за державні кошти на конкурентній основі (а в певних випадках – за відсутності такої), за встановленою законом процедурою з метою задоволення публічного інтересу³⁷. Аналогічної позиції також дотримуються інші автори³⁸. І. Смотрицька вважає, що за своєю економічною сутністю категорія «державне замовлення» відображає суспільні потреби, виражені через державний попит, «державна закупівля» за своєю сутністю є задоволеною (забезпеченою) державною потребою ... Тобто державна закупівля виступає результатом, заключною стадією процесу забезпечення суспільних потреб, ... і одночасно – формою забезпечення суспільних потреб, так як обмін товарами між виробниками і споживачами здійснюється в процесі купівлі-продажу на товарному ринку³⁹.

Більшість європейських та російських авторів дотримується поділу замовлення на державне та муніципальне (міське, комунальне), залежно від суб'єкта замовника, виду коштів для замовлення (державний чи місцевий бюджет).

У Росії державне (муніципальне) замовлення являє собою конкретизовані потреби публічно-правового утворення (Російської Федерації, суб'єкта Російської Федерації, муніципального утворення) в товарах, роботах і послугах, закріплені в правовому акті (нормативному правовому акті або акті застосування права), що задовольняються за допомогою розміщення замовлення у встановленому законом порядку (за загальним правилом, серед невизначеного кола осіб – потенційних постачальників) з укладенням державного (муніципального) контракту, цивільно-правового договору бюджетної установи або іншого цивільно-правового договору, що містить необхідні вимоги до цих товарів, робіт і послуг, а також умови продажу товарів, виконання робіт і надання послуг з метою задоволення державних (муніципальних) потреб⁴⁰. Муніципальне замовлення представляється як замовлення з боку органів місцевого самоврядування та уповноважених ними муніципальних установ на поставки товарів, виконання робіт і надання послуг, пов'язаних з вирішенням питань місцевого значення та здійсненням окремих державних повноважень, переданих органам місцевого самоврядування федеральними законами і законами суб'єктів РФ⁴¹. Муніципальне замовлення дозволяє малому бізнесу не обмежуватися торгово-посередницькою діяльністю, а проникати в реальний сектор економіки. За наявними даними найбільшу кількість контрактів укладаються місцевими (муніципальними) органами самоврядування, саме на цьому рівні малі підприємства виконують найбільше замовлень⁴².

В. Смирчанський вважає, що утвердження і розвиток в Україні ринкової економіки ініціювало формування нової вітчизняної інноваційної моделі управління рухом ресурсних потоків – системи конкурсних закупівель матеріальних ресурсів для державних і муніципальних потреб⁴³.

З огляду на відповідний поділ доцільним вбачається закріпити у законодавстві місцеві (муніципальні, комунальні) закупівлі як похідне місцевого (муніципального, комунального) замовлення та надати відповідне окреме правове регулювання.

М. Зінченко підкреслює, що державне і муніципальне замовлення – загальносвітова практика забезпечення діяльності державних і муніципальних органів влади⁴⁴. Дійсно, можна погодитись з тезою автора, але публічні закупівлі, як вже аргументувалось, також забезпечують потреби громади, населення – і це основна їх мета. У свою чергу, забезпечення діяльності органів влади та місцевого самоврядування є другорядним та похідним від забезпечення потреб громади, населення.

Позицію автора опосередковано підтримують інші науковці. Так, окремі дослідники вживають поняття «суспільні закупівлі»⁴⁵. Науковці виходять з того, що система закупівель за державні кошти є інструментом задоволення суспільних потреб шляхом прямого придбання органами державного управління, місцевого самоврядування, бюджетними установами та підприємствами суспільно необхідних товарів за рахунок коштів платників податків і неподаткових доходів, акумульованих у бюджетах та позабюджетних фондах держави, і власні кошти підприємств: державних, комунальних та акціонерних товариств з державною часткою акцій 50 % + 1 акція⁴⁶. Такої точки зору дотримуються також інші вчені⁴⁷.

Підсумовуючи, необхідно підкреслити, що основною метою здійснення публічних закупівель є задоволення суспільних потреб. Слід також розглядати закупівельний процес як спосіб державного регулювання економіки взагалі та окремих її галузей. Пропонується розпочати реформування закупівельної галузі зі зміни

скомпрометованих назв, в тому числі за рахунок вживання поняття «публічні закупівлі»; виділити в окреме правове регулювання місцеві закупівлі.

Подальші дослідження планується спрямувати на більш системне вивчення «суспільних» закупівель.

¹ Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014–2017 роки : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1699-VII // ВВР. – 2014. – № 46. – Ст. 2047.

² Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2015 році» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/news/shorichne-poslannya-prezidenta-ukrayini-do-verhovnoyi-radi-u-35412>

³ Осадча Н. В. Цілі, завдання та принципи регуляторної політики в митній сфері / Н. В. Осадча, В. І. Ляшенко // Економічний вісник Донбасу. – 2010. – №1 (19). – С. 69–82. – С. 69.

⁴ Про здійснення державних закупівель : Закон України від 10 квітня 2014 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 34. – Ст. 900.

⁵ Фалко Ю. Удосконалення управління системою державних закупівель в умовах модернізації економіки України / Ю. Фалко // Вісник Національної академії державного управління при Президенті України. – 2012. – Вип. 3. – С. 136 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnadu_2012_3_20.pdf

⁶ Крищенко О. О. Теоретичні підходи до визначення поняття «державні закупівлі» / О. О. Крищенко // Вісник Академії митної служби України. – 2014. – № 1. – С. 25. – (Серія «Державне управління») : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vamcudu_2014_1_5.pdf

⁷ Влялько І. В. Правове регулювання державних закупівель в ЄС. : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 – міжнародне право / І. В. Влялько ; КНУ ім. Тараса Шевченка. – К., 2009. – 219 с. – С. 17.

⁸ Петруненко Я. В. Господарсько-правові основи державних закупівель в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 – господарське право; господарсько-процесуальне право / Я. В. Петруненко ; НУ «Одеська юридична академія». – Одеса, 2013. – 215 с. – С. 17.

⁹ Олефір А. О. Господарсько-правове забезпечення державних закупівель у сфері охорони здоров'я: теоретичні та практичні аспекти : моногр. / А. О. Олефір. – Х. : Юрайт, 2012. – 456 с. – С. 203.

¹⁰ Там само.

¹¹ Кулак О. П. Механізми забезпечення розвитку системи державних закупівель в Україні : дис. ... канд. наук з держ. управління : 25.00.02 – механізми державного управління / О. П. Кулак; Класичний приватний університет. – Запоріжжя, 2013. – 205 с. – С. 48.

¹² Смирчинський В. В. Логістичний менеджмент державних закупівель: Теоретично-правовий та методологічний аспект. – Тернопіль : Карт-бланш, 2004. – 274 с. – С. 108.

¹³ Овсянюк-Бердадіна О. Ф. Організаційно-економічний механізм державних закупівель послуг : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03 / О. Ф. Овсянюк-Бердадіна. – Тернопіль, 2009. – 253 с. – С. 13.

¹⁴ Ткаченко Н. Б. Макроекономічні аспекти державних закупівель / Н. Б. Ткаченко, Ю. М. Уманців // Фінанси України. – 2009. – № 8. – С. 82–88. – С. 83.

¹⁵ Кузнецов К. В. Конкурентные закупки: торги, тендеры, конкурсы / К. В. Кузнецов. – СПб. : Питер, 2005. – 227 с. – С. 14.

¹⁶ Борсук Н. Я. Проблемні питання кваліфікації дій замовників конкурсних процедур закупівлі / Н. Я. Борсук // Часопис Київського університету права. – 2010. – № 3. – С. 90–94. – С. 90.

¹⁷ Шевчук О. М. Поняття дискримінації у сфері держзакупівель / О. М. Шевчук // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 1. – С. 198–204. – С. 198.

¹⁸ Петруненко Я. В. Вказана праця. – С. 60.

¹⁹ Сидоренко О. А. Державна політика регулювання ринку зерна в Україні та наслідки її впровадження / О. А. Сидоренко // Вісник Донецького національного університету. – 2011. – Спецвипуск. – Т. 2. – С. 88–91. – С. 89. – (Серія В: Економіка і право).

²⁰ Смирчанський В. Про використання логістичних підходів в системі закупівель за державні кошти / В. Смирчанський // Вісник ТНЕУ. – 2008. – № 1. – С. 37–42. – С. 37.

²¹ Богач Ю. А. Інституційні проблеми державних закупівель у системі функціонування державного сектору / Ю. А. Богач, О. Ф. Овсянюк-Бердадіна // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2009. – № 7. – С. 100–104. – С. 100.

²² Ткаченко Н. Б. Макроекономічні аспекти державних закупівель / Н. Б. Ткаченко, Ю. М. Уманців // Фінанси України. – 2009. – № 8. – С. 82–88. – С. 83.

²³ Фіц О. Ю. Сучасний стан планування державних закупівель / О. Ю. Фіц // Держава та регіони. – 2012. – № 2. – (Серія «Право та державне управління») : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Ptdu/2012_2/files/PD212_35.pdf

²⁴ Кулак О. П. Вказана праця. – С. 48.

²⁵ Смотрицкая И. И. Трансформация системы государственных закупок в российской экономике : автореф. дисс. ... докт. экон. наук : спец. 08.00.05 «Экономика и управление народным хозяйством (макроекономика)» / И. И. Смотрицкая; Институт экономики Российской академии наук. – М., 2009. – 55 с. – С. 22.

²⁶ Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2015 році». – К. : НІСД, 2015. – 684 с. – С. 235.

²⁷ Зубар В. В. Формування механізму управління системою державних закупівель в Україні : автореф. дис. ... канд. наук з державного управління : спец. 25.00.02 / В. В. Зубар; ХРІДУ НАДУ при Президенті України. – Х., 2010. – 25 с. – С. 11.

²⁸ Мельников О. С. Економіко-математична модель оцінки доцільності проведення конкурсних торгів при здійсненні державних закупівель / О. С. Мельников // Економіка України. – 2012. – № 9. – С. 47–56. – С. 47.

²⁹ Борсук Н. Я. Вказана праця. – С. 90.

³⁰ Новаковець В. М. Фінансово-правовий механізм регулювання державних закупівель : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право / В. М. Новаковець; Національна академія внутрішніх справ. – К., 2012. – 252 с. – С. 65.

- ³¹ Паппас С. Політика ЄС у сфері державних закупівель / С. Паппас. – К., 2005. – 121 с. – С. 8–9.
- ³² Новаковець В. М. Фінансово-правовий механізм регулювання державних закупівель: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / В. М. Новаковець; Національна академія внутрішніх справ. – К., 2012. – 22 с. – С. 15.
- ³³ Паппас С. Вказана праця. – С. 72.
- ³⁴ Новаковець В. М. Фінансово-правовий механізм регулювання державних закупівель: дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право / В. М. Новаковець; Національна академія внутрішніх справ. – К., 2012. – 252 с. – С. 72.
- ³⁵ Кичик К. В. Государственный (муниципальный) заказ как средство государственного регулирования экономики : автореф. дисс. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 / К. В. Кичик; МГУ им. М. В. Ломоносова. – М., 2011. – 31 с. – С. 13.
- ³⁶ Про відкритість використання публічних коштів : Закон України від 11 лютого 2015 року // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 16. – Ст. 109.
- ³⁷ Довгань М. Ю. Адміністративна відповідальність за порушення порядку державної закупівлі товарів, робіт і послуг : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право / М. Ю. Довгань; Національний університет біоресурсів і природокористування України. – К., 2013. – 238 с. – С. 10.
- ³⁸ Олефір А. О. Господарське-правове визначення предмета державних закупівель в охороні здоров'я / А. О. Олефір // Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. – 2011. – № 6. – С. 216–224. – С. 219.
- ³⁹ Смотрицкая И. И. Вказана праця. – С. 19–20.
- ⁴⁰ Кичик К. В. Государственный (муниципальный) заказ как средство государственного регулирования экономики : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 / К. В. Кичик; МГУ им. М. В. Ломоносова. – М., 2011. – 31 с. – С. 10.
- ⁴¹ Там само.
- ⁴² Соломонов Е. В. Порядок подготовки, формирования и размещения муниципального заказа / Е. В. Соломонов // Вестник Омского университета. – 2005. – № 4 (5). – С. 94–105. – С. 96. – (Серия «Право»).
- ⁴³ Смирчанський В. Вказана праця. – С. 38.
- ⁴⁴ Зинченко М. В. Совершенствование системы государственных и муниципальных закупок по контрактной системе / М. В. Зинченко // Вестник Амурского государственного университета. – 2014. – Вып. 65 : [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.amursu.ru/attachments/article/11563/22.pdf>
- ⁴⁵ Петруненко Я. В. Вказана праця. – С. 56.
- ⁴⁶ Зубар В. В. Формування механізму управління системою державних закупівель в Україні : дис. ... канд. наук з держ. управління : спец. 25.00.02 – механізми державного управління / В. В. Зубар ; ХРІДУ НАДУ при Президентіві України. – Х., 2010. – 222 с. – С. 29.
- ⁴⁷ Петруненко Я. В. Вказана праця. – С. 16.

Резюме

Сошников А. О. Теоретичні засади здійснення публічних закупівель.

У статті обґрунтовується необхідність вживання та законодавчого закріплення замість «державних закупівель» поняття «публічні закупівлі». Також автором дається огляд основних визначень державних закупівель. Акцентується увага на місцевих (муниципальних) закупівлях як особливому виду публічних закупівель.

Ключові слова: державні закупівлі, суспільні закупівлі, публічні закупівлі, місцеві (муниципальні) закупівлі, органи влади, комунальний сектор економіки.

Резюме

Сошников А. А. Теоретические основы совершения публичных закупок.

В статье обосновывается необходимость употребления и законодательного закрепления вместо «государственных закупок» понятия «публичные закупки». Также автором дается обзор основных определений государственных закупок. Акцентируется внимание на местных (муниципальных) закупках как особеному виду публичных закупок.

Ключевые слова: государственные закупки, общественные закупки, публичные закупки, местные (муниципальные) закупки, органы власти, коммунальный сектор экономики.

Summary

Soshnikov A. Theoretical framework of public procurement.

This paper demonstrates the need to use and enshrine in law the concept of «public procurement» instead of «state procurement». The author offers an overview of basic definitions of the state (public) procurement given by both domestic and foreign researchers (Russian, American and European). Particular focus is made on local (municipal) procurement as a special kind of public procurement.

Key words: state procurement, communal procurement, public procurement, local (municipal) procurement, public authorities, communal sector of economy.